

"מי שמכיר את הרב, יודע שאין חילוק והפרדה בין יהודי ליהודי". בנישואי בנו בשבוע שעבר

המנהל לא הצליח לשכנע אותו. הוא פשוט לא חזר. המלמדים הורו לו לשוב, אבל הוא המשיך להתעקש גם לאחר שקיבל סטירת לחי. אחר כך שאלו אותו מה קרה, והוא הסביר שאסור להסתכל בפני גוייה". בהזדמנות אחרת, כשנסעו למחנה קיץ שהתנהל על טהרת הקודש בידי המחנך החסיד הגאון רבי מרדכי יוסף קמיונקא, סירב להצטרף לטיולים בנופי האזור והעדיף להישאר בחדרו עם ספריו. משאלצו רבו לנסוע למען בריאותו, לקח איתו ספר, עלה לאוטובוס ולמד מתוכו בקול רם כל הדרך.

נסחר

החברותא של גדולי ירושלים

בגיל בר מצווה נכנס לשיבות לוצרן וגייסהדה. "גילינו נקודה מעניינת: מעבר לעמקות וגאונות בכל הראשונים והאחרונים, הוא היה בקיא בחסידות", מרחיבים חבריו מהימים ההם. "הוא שם דגש מיוחד על ספרי חב"ד, ובמחיצתו נראו תמיד ספרי הבעל שם טוב והמגיד. רבי יואל קאהן, החוזר המיתולוגי של כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש, התבטא: 'אני לא יודע אם בחב"ד יש חסידים שידיעותיהם בספרי החסידות רבות כמו של הרב מורגנטרן, גם בהגהות שבתחתית העמודים"'. בתקופת בחירתו התגבש גוש חסידים גדול שלמדו את תורת ברסלב בצוותא. חלקם התכתבו בדברי רבי נחמן עם הגה"ח רבי אליעזר שלמה שיק, שישב אז בארצות הברית והפיץ ממנה את משנתו. הגה"ח רבי ניסן דוד קיוואק ביקר בלונדון, פגש את הבחור איצ'ה מאיר בבית כנסת, נקשר אליו והכניס אותו לראשונה לעולמה של הקבלה. מאז לא זזה

אביו התפלא מהיכן קיבל הנהגות המיוחסות לבעלי מדרגה, וקרובי משפחה מספרים שהחליט לבדוק את התופעה: "כשנסע לארץ ישראל לקח איתו את איצ'ה מאיר לביקור אצל הבבא סאלי זי"ע, ולפני שפתח את הפה אמר הצדיק: 'אוי, איזה ילד קדוש הגיע לפה"'

בחופה לצד מחותנו האדמו"ר מקוזמיר

ה'בית ישראל' זי"ע עמד במקומו בחזרת הש"ץ, כשהשטח סביבו ריק לגמרי וכל העם מאחוריו. מלך בראש הגדוד. ילד אחד אחז עדיין בשמונה עשרה ועשה את תפילת העמידה במרחב הפנוי. בחסידות גור לא מאריכים בתפילה, והמראה היה מוזר. אבל ברגע שהאדמו"ר ראה את המתרחש, הוא אמר מיד: 'נישט טשעפען, ער מיינט עס ערנסט (לא לגעת בו. הוא מתכוון ברצינות, נ.ו.)'. היינו עדים למחזה לא שגרתי: איצ'ה מאיר עומד לבדו לצד ה'בית ישראל' במשך כל התפילה". תפילותיו רצופות הבכי הפעימו את סובביו כבר משחר ילדותו. בחג הסוכות אצל רבי איציקל מפשוועארסק זצוק"ל התמקם בסמוך לעמוד התפילה, האריך והתנדנד בהתלהבות. אביו התבייש וניסה להסתירו אותו, אך רבי איציקל אמר לו בנחישות: "אל תסתיר את הילד הזה. כדאי מאוד להסתכל עליו"'.
בגיל שמונה השתתף עם תלמוד התורה שלו בכינוס גדול שארגנו ראשי המוסדות היהודיים באנגליה לכבודה של ראשת ממשלת בריטניה, מרגרט תאצ'ר בהשתתפות אלפי ילדים. קבלת הפנים הייתה מרשימה במיוחד, ובמסגרתה הם נדרשו לעמוד בשורה. הילד המוחנן הפתיע את המחנך כשהתעקש לצאת, ולימים יספרו בני כיתתו שההתנהגות שלו יצרה סנסציה לא קטנה: "אפילו